

Aamulla ani-VR-hain

Tein vertailua, kun jouduin taannoin pakosta lentämään pari kertaa välin Kuopio-Helsinki. Iltpäivälento tai Pendolino Kuopioon; onhan lento hieman nopeampi, mutta kun asetun Helsingin asemalla junaan, se on siinä.

Lipun näytettyään voi vaikka nukkua. Teen itse paljon töitä junassa, sähköä saa aina vain useammasta pisteestä, tai luen, käynpä syömässäkin, jaloittelen halutessani.

Lentobussi lähtee myös asemalta. Se on matkan mukavin vaihe. Kun on saavuttu kiireiseen terminaaliin, alkaa jonotus ja ahdistus. Mielessä pyörii, onko pakkaaminen mennyt oikein. Saakohan matkalaukkunsa nyt perille ajoissa?

Aikaa, jota ei voi käyttää hyödykseen, kuluu. Sitten alkaa farssimainen turvatarkastus. Vyöni on hankala ottaa pois ja pujottaa takaisin, ahellystä. Vaatetta yltä, sormia sinne ja tänne. Mikä on ”vaarallista” – ei äärimmäisen teräväkärkinen liijytätetykynä, mutta hento, puinen kapellimestarin puikko kyllä.

Junan on tällä välin ehtinyt jo pitkälle. Kannettavassani on usein joku digiboksilta siirretty telkka-

Voi kajaanilaisia, joutuvat vielä aiemmin nousemaan.

riohjelma, jos haluan rentoutua kirjoitustyön ohella.

TURVATARKASTUKSEN jälkeen ehtii läppäriä näpelöidä, mutta kohta jonotetaan portilla suomalaisen tapan rykelmässä. Etuulu ei auta, joudutaankin bussiin.

Dieselin katkussa seistäen kylki kyljessä, kun sitä pakataan yli kymmenen minuuttia täpötäyteen. Istumapaikkoja on vain muutama. Sitten päästään seuraavaan jonoon, koneen portaille. Ahtaututaan istumaan.

Haa, tuttuja ravintolavaunussa. Hauska välillä turinoidakin, se sujuu hyvin Kuopiota kohti matkattaessa.

Lennessa ottaa oikeasti päähän laskeutuminen. Hetki yläilmoissa on tarjonnut vähän rauhaa, lukeakin on ehtinyt. Keksi ja kahvi nautittiin. Mutta alas vajottaessa paineet ottavat imakasti onteloihin. Otsaa viiltää. En muistanut ottaa (västyttävää) Duactiani! Kokemuksesta tiedän, että kentällä helpottaa.

Junamatkaa on vielä puolitoista tuntia jäljellä, mutta sitten ollaan Kuopion keskustassa.

Lentoasemalla odotellaan laukkuja. Eivät ne usein kotimaan lennoilla jälkeen jää, onneksi ei

ollut missään vaihtoja. Bussi odottaa, taksit ovat jo loppuneet.

Pendolinot ovat kohdallani toimineet paremmin kuin on maineensa. Aikataulusta jääntiä otetaan kiinni yleensä loppumatkasta. Kohta on tämäkin perillä, itse olen levännyt.

MUTTA ENTÄS anivarhain aamulla, kun pitää Hesaan lähteä! Voi kajaanilaisia, joutuvat vielä aiemmin nousemaan. Epäterveellistä, sanon minä. Minkä tekivät, kun ottivat yöjunat meiltä pois, kun ne eivät ”tuottaneet tarpeeksi”.

Menisikö jo illalla ja yöypisi hotellissa? Ei mene junia kovin myöhään, jää koti-ilta lasten ja vaimon kanssa. Aamujuna siis, mutta samalla lyhenee elämä stressin takia loppupäästään taas hieman.

Varhainen, vuoteesta raastava Pendolino ei kuitenkaan ole riittävän aikaisin perillä, kuten oli hotellin ja matkan yhdistävä hieno vaihtoehto, yöjuna. Sillä ehti kaikkiin töihin ja tapaamisiin.

HEIVR, otanko sittenkin aamu-lennon? Ai niin, yhtä varhainen herätyks...

● Kirjoittaja on kuopiolainen kapellimestari.